Epidemije, vojne, naravne nesreče ... Kje je torej Bog?

BOŽJI **MOLK** IN ČLOVEKOVA **TIHOTA**

PATRICK CHAUVET

1851

Patrick Chauvet
BOŽJI MOLK IN ČLOVEKOVA TIHOTA

Patrick Chauvet
BOŽJI MOLK IN ČLOVEKOVA TIHOTA

© Celjska Mohorjeva družba, 2021
Vse pravice pridržane.

Svetopisemsko besedilo je iz Slovenskega Standardnega prevoda Svetega pisma (SSP), razen kjer je navedeno drugače (EKU – Ekumenska izdaja).
© 1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem.
Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-14
27-534.3
27-185.3

CHAUVET, Patrick
Božji molk in človekova tihota / Patrick Chauvet ; prevedla Jasmina Rihar. - Celje : Celjska Mohorjeva družba : Društvo Mohorjeva družba, 2021

Prevod dela: Silence de Dieu, silence des hommes
ISBN 978-961-278-568-0
COBISS.SI-ID 85933827

PATRICK CHAUVET

BOŽJI MOLK IN ČLOVEKOVA TIHOTA

Prevedla Jasmina Rihar

1851
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

Vsebina

Uvod 7

1 Pohujšanje zla

Pohujšanje zla 13
Božji molk v Svetem pismu 23
Krščanstvo, religija Besede 37
Želja po Bogu 45
Psalmi hrepenenja 55

2 Molitev

Gospod govori v molitvi 75
Kako stopati pred Boga 83
Od srca do srca 95
V šoli svete Elizabete Presvete Trojice 103

Sklep 115

Uvod

Petnajstega aprila 2019 sem kot rektor Notre-Dame z gasilci stal na trgu pred stolnico. Okrog mene so bili politiki ter cerkveni predstavniki in skupaj smo nemočni gledali gorečo stolnico. Kakor ohromljen pred apokaliptičnim prizorom, sem se izgubljen v svojem ranjenem srcu, tej notranji celici, kjer prebiva Bog, spraševal: *Zakaj, Gospod?* In edini odgovor tega dne je bil njegov molk!

Petnajsti april 2020, prva žalostna obletnica sredi pariške tišine, ki jo je vsilila pandemija. Stojim na trgu in poslušam globok zven trinajsttonskega Emanuela v trenutku, ko so Parižani s svojih oken zaploskali zdravstvenemu osebju. Koliko dram, ran, trpljenja, žalovanj in osamljenosti se skriva za vsemi temi obrazi … In koliko vprašanj. Zakaj takšna epidemija? Kaj smo storili dobremu Bogu? *Zakaj, Gospod?*

To vprašanje se pogosto pojavlja med ali po tragičnem dogodku; molk Boga, njegova kazen, znamenje konca sveta … Morda konca nekega sveta, zlo, trpljenje nedolžnega …

Dan po požaru sem prejel na tisoče pisem, izrazov naklonjenosti, sočutja in podpore; bilo pa je tudi nekaj – sicer zelo malo – namigov na Božje maščevanje, na njegovo kazen. Niso si drznili imenovati krivcev, so se pa avtorji teh sporočil krivde otepali in so raje delili moralne nauke.

Resno moramo vzeti vsa ta spraševanja, ki so kot odmev Psalma 22: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«

Knjiga v vaših rokah je pričevanje, pot, ki jo je prehodil duhovnik, ki nima vseh odgovorov, še zdaleč ne! Vendar je poln upanja. Božja beseda, duhovni učitelji, velika peresa naše književnosti so me spremljali od požara naprej. Osvetlili so pot teme, ki je tako postala pot svetlobe. Štirideset let sem že duhovnik in toliko časa se soočam z vprašanjem zla in Božjega molka; ob tem mi na misel prihaja nekaj podob …

Najprej podoba bolnišnice, kjer sem na veliki petek srečal otroka z levkemijo, ki se je boril s to strašno boleznijo. Njegova mamica je bila tam in skupaj sva molila tiho molitev, ki ne prenese besed; kaj pa naj bi rekel neutolažljivi materi … Na hodniku mi je sama zaupala: »Danes sem razumela pomen velikega petka!« Obrisal sem si oči in molče odšel s to zaupno besedo in z mislijo na Marijo pod križem.

Vsili se mi druga podoba kardinala Lustigerja v Auschwitzu. Molk Boga pred grozotami taborišč. Tja so deportirali njegovo mamo, kjer je umrla zato, ker je bila Judinja! Zakaj, Gospod, so ljudje, ki si jih ti ustvaril, zmožni iti tako daleč? Prav tako ne morem pozabiti pogrebov mladih nedolžnih ljudi, ki so pogosto žrtve absurdnih nesreč; pogosto svojo pridigo začnem z »zakaj?« in dodam, da tudi pridigar z drugimi deli to vprašanje.

Sredi epidemije me je nekdo vprašal: »Kaj dela vaš dobri Bog?« Kot da je Bog tisti, ki nas hoče kaznovati! Povabil sem ga, naj premisli o našem svetu, o našem načinu življenja, naši volji do moči, naši sebičnosti itd.

A sem dodal: »In vendar nam Bog želi nekaj povedati! Gospod je z nami v vsem, kar živimo, da bi dal smisel temu, kar se nam zdi nesmiselno. O tem bomo še imeli priložnost spregovoriti.«

Preden pa začnemo premišljevati o molku Boga in tišini ljudi, si moramo zastaviti vprašanje o pohujšanju zla. Upam, da nas bo to premišljevanje opogumilo, da bomo vstopili v tihoto Boga, ki je bližina in znamenje njegove ljubezni.

PRVI DEL

POHUJŠANJE **ZLA**

Pohujšanje zla

Kaj ni noro, da se podajam v takšno dogodivščino? Trpljenje, zlo, pandemija, podnebne katastrofe, atentati, vojne … Pa kaj Bog dela? Kolikokrat sem slišal to vprašanje! Če dobro premislimo, poznamo avtorje vseh teh dram; a še vedno ostaja trpljenje nedolžnih! Ja, ostaja vprašanje Božjega molka pred pohujšanjem zla.

Preden poskusimo odgovoriti na to vprašanje, mar ne bi bilo prav, da premislimo o vprašanju samega obstoja zla?

»Nesreče, ki se nam dogajajo, Vsemogočnemu niso v čast. Kako naj ljubim Nekoga, ki je ustvaril mikrobe in tigre, ki človeka raztrgajo?« Zapornikova izpoved nekemu duhovniku izraža to, kar mislijo mnogi, in s tem se moramo soočiti. Skrivnost zla je resnično veliko pohujšanje. Zlo je navzoče v vsakem življenju in nihče mu ne uide. Koliko ljudi je pripravljenih Bogu v obraz zalučati svoj odpor, ga celo sovražiti, ker pusti, da se svet vrti, kakor se, ker se zdi, da je zapustil svoje otroke! Kljub temu je onkraj vsega tega – v to sem prepričan – navzočnost Ljubezni. Sredi zla moramo torej odkriti to navzočnost.

Pri tem nam lahko pomaga svetopisemski lik Joba. Jobova knjiga predstavlja nemogoč dialog človeka z Bogom: Zakaj Bog dopušča trpljenje ljudi, ki se mu zaupajo, ki ga želijo z vsem svojim bitjem častiti? Jobovo pohujšanje je pohujšanje zla v srcu vere.